

Hayat Musallada

— i.arslantaş · 13 Ekim 2012

HAYAT MUSALLADA...

Kendi kitabıma saklasam yüzüm,
Hayat gıyabımdan okuyor beni.
Harında tavlayıp günah örsünde,
Şekilden şekil'e sokuyor beni.

Kimi zaman beni inceden ince,
Eğirir iğinde narin narince,
Tezgahına geçip ayar verince,
Envai desende dokuyor beni.

Ölçer biçer beni kendince karar,
Dar tutar ölçümü olurmuş zarar,
Gözlüğünü takar iğneyi arar,
Ustalık cakası yakıyor beni.

Gün olur atarak üstünde pası,
Kalaylı bakraca daldırır tası,
Uğraşır kendince neyse kıstası,
Her gün kaptan kaba döküyor beni

Bazen tel olurum gönül sazında,
Akordumu yapar kendi bazında,
Sıkıca tutarak burgu hazında
Bir sağa bir sola büküyor beni.

Her yaptığı şeyi sandırır paye,
Daima aklında bir saklı gaye,
Kendin mabut sanır işi kinaye,
Günbegün benlikten söküyor beni.

Der İlhami halden hale gelmişim,
Mülayim halime bakıp gülmüşüm,
Öğrendim ki en son defa ölmüşüm

Hayat, musallada yıkıyor beni